

[Arentoft]

er omfattet af denne redegørelse; det er en af de nævnte 3 store øer, men det er alligevel en omkostning.

Vi vil meget gerne være med til at se på en ændring af by- og landzoneloven. Vi har i øvrigt fremsat forslag om det indtil flere gange, men det har der ikke været stemning for. Vi vil gerne have det ændret for hele landets vedkommende, men kan vi ikke få det, kunne vi måske overveje at gå i gang med de små øer; det er vi i alt fald meget positive over for.

Der er også nævnt i redegørelsen, at man kan etablere forarbejdningsindustrier, og det synes jeg er et godt forslag, og det tror jeg også man er indstillet på på øerne. Jeg synes, at sådan nogle ting er det værd at arbejde videre med.

Der bliver også snakket om øernes vejnet. Man kunne have en halvtidsansat øbo til at passe øernes veje. Ja, man kunne måske også opfordre nogle øboer til at tage et kursus i vejarbejde, så de kunne overtage det. Man kunne udlicitere det blandt de øboer, der kunne lave vejarbejde, sådan at man på den måde fik det gjort.

En opgave, jeg anser for meget vigtig, er løsning af de ældres problemer. I dag er man henvist til at sende de ældre på øerne til fastlandet på plejehjem, og det er ensbetydende med, at de sjældent får besøg af deres familie. Der er peget på en løsningsmulighed med en heltidssygeplejerske og i forbindelse med en sygeplejerskebolig oprettelse af nogle beskyttede boliger. Vi fik ved et besøg i det sydfynske øhav her i sommer bl. a. at vide, at det såmænd også kan være svært at få en heltidssygeplejerske til en sådan ø.

I øvrigt havde vi i fremskridtspartiet for nogle år siden et forslag om, at man ved kommunalvalg skulle prøve at få det ordnet således, at øer med et vist antal indbyggere kunne få indvalgt et medlem af en kommunalbestyrelse. Jeg kan f. eks. nævne Tunø, som kom under Odder kommune. Det er begrænset, hvad de inde på fastlandet interesserer sig for Tunø, og hvis Tunø havde en repræsentant i byrådet, kunne de måske bedre komme til orde.

Jeg lovede at komme tilbage til økontaktudvalget, som altså er et lille, selvbestaltet udvalg. Det har dog den fornøjelse, at der er et enkelt lille resultat at fremvise. Det var nemlig således, at man i arbejdsdirektoratet

fortolkede arbejdsløshedsloven således, at beboere på små øer ikke kunne få arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis de boede ude på øerne, for så var de ikke til rådighed for arbejdsmarkedet. Det tog formanden for kontaktudvalget, hr. Erenbjerg, op sammen med udvalget, og vi henvendte os til daværende arbejdsminister Svend Auken og bad ham se på sagen, og arbejdsministeren var meget positiv. Så kom der i øvrigt et folketingsvalg, og vi fik en anden arbejdsminister, og så henvendte man sig til den nye arbejdsminister og fik et positivt svar. Hvis man – det er der eksempler på – som beboer på en ø tilbyder at leje et værelse i en by på fastlandet og derved står til rådighed for arbejdsmarkedet, er man selvfølgelig berettiget til understøttelse. I øvrigt er det jo ikke sådan, at man bliver ringet op af arbejdsformidlingen kl. 10 minutter i 7 om morgenen og får at vide, at nu skal man møde på arbejde kl. 7. Man får gerne et par dages varsel, og så kan man også nå ind fra øerne.

Det hele drejer sig om penge, og hvor skaffer man disse penge fra? Ja, det er jo altså fra de offentlige kasser, der får deres penge gennem skatter og afgifter osv. osv. Vi vil gerne pege på nogle helt andre veje. Vi vil gerne pege på u-landsstøtten. Jeg står her med den sidste publikation fra Danida. Vi taler om 10 mill. kr. statsstøtte til de små øer, det er vores øer. Her står der – bare for at tage et par eksempler – at nu er der tiltrådt en bevilling på 50 mill. kr. til et krediteringsprogram for småfarmere under genbosætningsprogrammet i Zimbabwe. Der er ydet et bidrag på 20 mill. kr. til et skolegenopbygningsprogram i Zimbabwes landdistrikter. Altså vi har ikke en krone til at gøre noget for skolerne på vore øer, men der er bevilget et beløb på 9,3 mill. kr. til planlægning og detailprojektering af et dæmningsprojekt i Zimbabwe. Det er bare nogle enkelte eksempler, jeg fandt i formiddags; der er en hel bog fuld af dem. Der mener jeg at man kan tage pengene. Og så er der tipsmidlerne. De bliver brugt til alt muligt, ikke mindst har man givet beløb til rottebekæmpelse i Christiania, men man kan ikke give en krone til småøerne. Det er proportionsforvridning. Der er virkelig noget at tage fat på.

Nu har vi de 5 notater fra embedsmandsudvalget, noget af næste sag ligger i miljø- og planlægningsudvalget, vi har vores lille